

Мошкова пісня Руданський Степан Васильович

Колись Мошко улюбився
У нашу дівчину.
То, бувало, все співає
В лихую годину:

«Світить місяць, світить,
І сонця не треба,—
Він не впаде з неба,
Бо добре держиться.

Ой там край Дунаю
Голуби літають,—
Най собі літають,
Бо я їх не спійму.

Сів заєць на дубі,
Оріха кусає...
Бо він виглядав
Милої коханки.

Сів заєць на дубі,
А я коло дуба.
Як ти мені люба,
Сказати не можу!»

Постійна адреса: http://ukrlit.org/rudanskyi_stepan_vasyliovych/moshkova_pisnia